

16 JULI 2017 – VIJFTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 55, 10-11

Zo spreekt de Heer:

„Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen en daar pas terugkeren wanneer zij de aarde hebben gedrenkt, haar vruchtbaar hebben gemaakt en met groen hebben bedekt, wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven, en het brood aan wie moet eten; zó zal het ook gaan met het woord dat komt uit mijn mond; het keert niet vruchteloos naar Mij terug, maar pas wanneer het mijn wil heeft volbracht en zijn zending heeft vervuld.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 8, 18-23

Broeders en zusters,

Ik ben ervan overtuigd, dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat. Ook de schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen. Want zij is onderworpen aan een zinloos bestaan, niet omdat zij het zelf wil, maar door de wil van Hem die haar daaraan onderworpen heeft. Maar zij is niet zonder hoop, want ook de schepping zal verlost worden uit de slavernij der vergankelijkheid en delen in de glorie van de kinderen Gods.

Wij weten immers dat de hele natuur kreunt en barensweeën lijdt, altijd door. En niet alleen zij, ook wijzelf, die toch reeds de eerstelingen van de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten over ons eigen lot, zolang wij nog wachten op de verlossing van ons lichaam.

EVANGELIE

MATTEÛS 13, 1-23

Op zekere dag verliet Jezus zijn huis en ging aan de oever van het meer zitten. Toen verzamelde zich bij Hem een menigte zó talrijk, dat Hij in een boot moest stappen om daar plaats te nemen, terwijl de hele menigte langs het strand bleef staan. Hij sprak tot hen over vele dingen in gelijkenissen.

„Eens,” zo begon Hij, „ging een zaaier uit om te zaaïen. Bij het zaaïen viel een gedeelte op de weg en de vogels kwamen het opeten. Een ander gedeelte viel op de rotsachtige plekken, waar het niet veel aarde had; het schoot snel op, omdat het in ondiepe grond lag. Toen de zon was opgekomen, kreeg het te lijden van de hitte, zodat het verdorde bij gebrek aan wortel. Weer een ander gedeelte viel onder de distels en deze schoten op, zodat het verstikte. Een ander gedeelte ten slotte viel op goede grond en leverde vrucht op: deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig. Wie oren heeft, hij luistere.”

Zijn leerlingen kwamen Hem vragen: „Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?”

Hij gaf hun ten antwoord: „Aan u is het gegeven de geheimen van het Rijk der hemelen te kennen, maar aan hen is het niet gegeven. Aan wie heeft, zal gegeven worden, en wel in overvloed; maar wie niet heeft, hem zal nog ontnomen worden, zelfs wat hij heeft. Als Ik tot hen spreek in gelijkenissen, dan is het omdat zij, ofschoon zij ogen hebben, niet zien en ofschoon zij oren hebben, niet horen of begrijpen.”

„Zo wordt in hen de profetie van Jesaja vervuld die aldus luidt: ‘Met uw oren zult gij luisteren en toch niet verstaan, met uw ogen zult gij kijken en toch niet zien.’ Want verhard is het hart van dit volk, met hun oren luisteren ze slecht en hun ogen doen zij dicht, uit vrees dat zij zouden zien met hun ogen, met hun oren zouden horen, met hun hart zouden verstaan, zich zouden bekeren en Ik zou hen genezen.”

„Maar gelukkig úw ogen, omdat zij zien, en úw oren, omdat zij horen! Want voorwaar, Ik zeg u: ‘Vele profeten en rechtvaardigen hebben verlangd te zien wat gij ziet, maar zij hebben het niet gezien; en te horen wat gij hoort, maar zij hebben het niet gehoord.’”

„Gij dan, luistert naar de gelijkenis van de zaaier: zo dikwijls iemand het woord van het Koninkrijk wel hoort maar niet begrijpt, komt de boze en roofstoot weg wat gezaaid ligt in zijn hart; dat is hij die op de weg gezaaid is. Die op rotsachtige plekken werd gezaaid, is hij die het woord hoort en het terstond met blijdschap opneemt: maar hij heeft geen wortel geschoten, hij leeft bij het ogenblik, en als hij omwille van het woord verdrukt of vervolgd wordt, komt hij onmiddellijk ten val. Die gezaaid werd tussen distels is hij die het woord wel hoort, maar dit wordt door de zorgen van de wereld en de begoocheling van de rijkdom verstikt en zo blijft het zonder vruchten. Maar die in goede aarde werd gezaaid, is hij die het woord hoort en begrijpt en daarom vrucht draagt: bij de een is de opbrengst honderdvoudig, bij een ander zestigvoudig en bij een ander dertigvoudig.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Spits de oren

EVANGELIE • Op een goede dag trekt Jezus eropuit. Hij gaat naar zee. Het is er druk. Topseizoen, niet wegens water en strand, maar door zijn aanwezigheid daar. Er stroomt zo veel volk samen dat Hij het zeepad moet kiezen. Hij stapt in een boot, terwijl het volk aan de kant blijft. Jezus steekt van wal en houdt de menigte en zijn leerlingen gelijkenissen voor. Ze liggen op de leestafel voor drie opeenvolgende zondagen.

De ‘gelijkenisrede’ is geen ononderbroken alleenspraak van Jezus. Na de gelijkenis over „een zaaier” komen de leerlingen Hem vragen waarom Hij de mensen dergelijke gelijkenissen voorhoudt. Jezus gaat daar uitvoerig op in en legt ook de leerlingen ongevraagd de eerste gelijkenis uit. Een didactische meesterzet. Hoe dat allemaal in de praktijk verloopt, is niet zo helder, want er zijn wel wat praktische problemen. Bijvoorbeeld, waarvandaan duiken de leerlingen op? Zitten ze in hetzelfde schuitje als Jezus of staan ze op de oever tussen de menigte? Als ze zich op het strand bevinden, hoe geraken ze dan tot bij Jezus? Zijn ze komen aanzwemmen? En de menigte, blijft die tijdens het onderhoud met de leerlingen de hele tijd buiten gehoorsafstand? Matteüs lijkt aan die vertelkwesties niet veel belang te hechten. Feit is dat wij in elk geval mee mogen horen wat Jezus tegen de twaalf leerlingen zegt. Als geprivilegieerde oorgetuigen krijgen we een vipbehandeling. Dus: „Wie oren heeft, hij luistere.”

De gelijkenissen leiden de toehoorders binnen in een door hen vertrouwde leefwereld. Datgene wat Jezus vertelt, klinkt bekend in de oren. Toch worden de parabels niet (altijd) goed begrepen, zelfs niet door de leerlingen. Het lijkt alsof Jezus met opzet zijn gelijkenissen laat weerklinken als ondoorgrondelijke raadsels. Waarom doet Hij dat? Omdat Hij een meesterlijke leraar is. Hij wil niet te koop lopen met „de geheimen van het koninkrijk”. De sleutel tot het begrijpen van die geheimen wordt enkel gegeven aan ‘leerlingen’. Hij hoedt er zich voor de massa oeverloos in te wijden in wat verborgen is. Een paar gelijkenissen volstaat. Al kunnen massamensen wel zien, toch zijn ze blind. Hun oren zijn doof. Zo blijven ze verstoken van begrip.

Het volk op het strand van Galilea heeft veel weg van de schare toehoorders uit de tijd van de profeet Jesaja. De eigenlijke reden van de blindheid en de hardhorigheid – toen en nu – ligt in de versteendheid van het hart. De mensen houden een paardenbril op of doen oordoppen in, zodat ze het woord van profeten niet horen. Anders zouden ze zich moeten bekeren en daar is niemand echt op uit. De menigte zoekt niet naar omkering.

Zijn de leerlingen anders? Ook zij zijn niet zonder onbegrip. Toch hebben ze een voetje voor. De ogen van de leerling zien wel en de oren horen. Voor de Mensenzoon vormt de kleine groep van leerlingen een ‘gehoorzaam’ publiek. De profeten zouden jaloers zijn. Niet omdat er eindelijk luisterbereidheid is, maar omdat ook zij – en vele andere rechtschapen mensen – graag zouden zien en horen wat de Mensenzoon doet en te vertellen heeft.

Open dan de oren, leerling van deze tijd. Want wij mogen wel horen. Verschuil je niet in de mensenmassa. Val niet tussen wal en schip, maar ga scheep met Jezus. Versta de boodschap van het koninkrijk met je hart en luister te gronde naar de Mensenzoon. Laat je door zijn woord doorploegd worden. Maak dat je niet verstrikt raakt in de netten van wereldlijke ambities. Wie het zaad laat groeien, zal vruchten dragen, een opbrengst op maat. Naargelang de ontvankelijkheid van je eigen grond. EERSTE LEZING • De kringloop in de natuur dient ergens toe, houdt de profeet Jesaja het volk van Juda voor. Zo verdampen regen en sneeuw pas nadat ze op aarde hun vruchtbare opdracht hebben vervuld. Zonneklaar is het dat ook het woord van God nooit onverrichterzake terug hemelwaarts gaat. Steeds vervult het zijn zending.

LEZING UIT PAULUS • De Romeinen krijgen een catechese over het lijden voorgeschoteld. Alle aardse ellende is slechts peanuts, tenminste als je het vanuit de hemel beschouwt. De hele aarde heeft immers een hemelse eindbestemming. De schepping leeft in hoop op onvergankelijkheid. Alles en allen worden vrijgemaakt. Verzucht dus niet langer en geef de wereld een Geest van vrijheid.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be